

Ministerul Finanțelor Publice
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Tulcea
Nr. înreg. ANSPDCP: 20007/2011

Str. Babadag nr. 163bis
Loc. Tulcea, Jud. Tulcea
Tel : 0240 502601
Fax : 0240 502600
e-mail: Admin.TLTLJUDX01@mfinante.ro

DECIZIA nr. 9 din .2013

Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea, investită cu soluționarea contestațiilor conform titlului IX, cap.2, art. 209 din O.G. nr. 92/2003 R, privind Codul de procedură fiscală, a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală asupra contestației formulată de S.C. S.R.L. împotriva:

-Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-TL.2012

-Raportului de inspecție fiscală nr. F-TL.2012

cu privire la suma totală de **lei** reprezentând :impozit pe profit (lei),dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit (lei),penalități de întârziere aferente impozitului pe profit (lei).

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut la art.207, alin.(1) din OG 92/2003, privind Codul de procedură fiscală republicată,cu modificările și completările ulterioare.

Contestația este semnată de titularul dreptului procesual și confirmată cu ștampila societății, conform prevederilor art. 206 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,cu modificările și completările ulterioare..

Condițiile de procedură fiind îndeplinite prin respectarea prevederilor art. 206 , 207 și 209 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,cu modificările și completările ulterioare ,s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

I.Petenta S.C. S.R.L. cu sediul în loc.Tulcea, contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-TL.2012 și Raportul de inspecție fiscală nr. F-TL.2012 cu privire la suma de **lei** reprezentând: impozit pe profit (lei),dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit (lei),penalități de întârziere aferente impozitului pe profit (lei), motivând următoarele:

În mod eronat s-a reținut faptul că terenul pe care sunt amplasate plantațiile de viță de vie înstrăinate de către S.C. S S.A. au rămas în posesia S.C. S.R.L.când de fapt aceste terenuri se află în administrarea Agenției Domeniilor Statului,cu care x a încheiat contractul de concesiune prin atribuire directă nr. din 2005.

Deasemenea petenta precizează că la data de 2012 Agenția Domeniilor Statului București a înregistrat sub nr. cererea acesteia privind încheierea contractului de concesiune prin atribuire directă pentru suprafața de ha teren pe care se află activul – plantația de viță de vie proprietatea societății petente.Această suprafață include și cele ha de viță de vie cumpărate de la S.C. S S.A.

Petenta susține faptul că din datele pe care le deține, domnul d este acționar la S.C. v S.A. și deține un număr de acțiuni reprezentând % din capitalul acestei societăți.S.C.V S.A. este acționar cu % în cadrul S.C. S S.A. ”Pentru aceste motive,probabil,cei doi agenți au stabilit că între cele două societăți există relații de

afiliere și deci nu a putut fi luată”... în considerare tranzacția dintre cei doi operatori economici,considerând astfel cheltuielile aferente ca fiind nedeductibile”

În conformitate cu prevederile art.86 alin (1) din Legea 85/2006 privind procedura insolvenței , lichidatorul judiciar are obligația creșterii la maximum a averii debitorului,putând denunța orice contract care nu a fost executat în totalitate.”Scopul acestei prevederi legale este cât se poate de simplu și anume îndeplinirea creditorilor înscriși la masa credală a unui debitor,în vederea recuperării creanțelor.Astfel,tocmai încheierea unui contract de închiriere pentru o parte a bunurilor debitoarei S.C.V S.R.L. se înscrie în activitățile necesare derulării operațiunilor lichidării.Niciunde în cuprinsul Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței nu este stipulat faptul că încheierea unui contract de închiriere având ca obiect bunurile unui debitor,nu ar face parte din aceste operațiuni de lichidare.”

Petenta arată că prevederile invocate de către agenții constatatori nu sunt aplicabile situației de față.”Astfel art. 11 alin (1) din Legea 571/2003 stipulează dreptul autorităților fiscale de a nu lua în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.Or,cum poate fi considerat un contract de închiriere ca neavând un scop economic în situația în care cu bunurile pe care societatea noastră le-a închiriat de la S.C. V S.R.L.,în faliment ,ne-am putut desfășura obiectul de activitate și am obținut venituri?”

Pentru motivele mai sus expuse societatea petentă solicită admiterea contestației și pe cale de consecință anularea raportului de inspecție fiscală nr. F-TL .2012 și anularea deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-TL .2012 ca nelegale și netemeinice,considerarea sumei de lei ca fiind o cheltuială deductibilă.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-TL.2012 emisă de ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-TL.2012 a fost reținută în sarcina petentei ca obligație fiscală suplimentară suma totală de **lei** reprezentând :impozit pe profit (lei),dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit (lei),penalități de întârziere aferente impozitului pe profit (lei).

Perioada supusă inspecției fiscale a fost.2010-.2011.

Pentru anul fiscal 2011 a fost stabilită suplimentar o diferență de impozit pe profit în sumă de lei urmare a cheltuielilor nedeductibile stabilite suplimentar în sumă de lei astfel:

-suma de **lei** reprezentând cheltuiala cu amortizarea plantației de viță de vie pe rod achiziționată de la S.C.S S.A.cu factura seria .2011 care la rândul său a achiziționat-o prin compensare în urma unor procese verbale de dare în plată încheiate între S.C. V S.R.L. și S.C. S S.A.

Organele de inspecție fiscală nu au luat în considerare tranzacția efectuată cu S.C.S S.A. în conformitate cu prevederile art.11 alin (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal,cu modificările și completările ulterioare întrucât nu s-a putut face dovada realității tranzacției,considerând astfel cheltuielile aferente ca fiind nedeductibile fiscal.

-suma de **lei** reprezentând chirie folosință bunuri.

Conform contractului nr..2011 S.C. MS.R.L. închiriază toate bunurile aflate în patrimoniul S.C. V S.R.L.,în baza acestui contract fiind emise în perioada supusă inspecției fiscale 5 facturi de chirie.

S.C. V S.R.L. se află în faliment începând cu data de.2011 iar conform art. 47 alin (7) din Legea 85/2006 privind procedura insolvenței ”De la data intrării în

faliment,debitorul va putea desfășura doar activitățile ce sunt necesare derulării operațiunilor lichidării.”

Potrivit prevederilor art. 11 alin (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare,echipa de inspecție fiscală nu a luat în considerare cheltuielile efectuate cu chiria, tranzacția dintre cei doi operatori economici fiind reîncadrată ca o cheltuială nedeductibilă din punct de vedere fiscal.

Pentru diferența de impozit pe profit stabilită suplimentar au fost calculate dobânzi/majorări de întârziere în sumă de lei pentru perioada.2011-.2012 și penalități de întârziere în sumă de lei în conformitate cu prevederile art.120 și art.120¹ din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,cu modificările și completările ulterioare.

III.Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, a constatărilor organelor de inspecție fiscală ,a susținerilor petentei precum și a actelor normative în vigoare, se rețin următoarele:

A.Referitor la capătul de cerere din contestația formulată de S.C. S.R.L.împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. F-TL.2012 întocmit de către organele de control din cadrul A.I.F Tulcea, se rețin următoarele:

În fapt ,prin contestația formulată S.C. S.R.L. contestă și Raportul de inspecție fiscală nr. F-TL.2012 întocmit de către organele de inspecție fiscală din cadrul A.I.F. Tulcea, raport ce a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-TL.2012.

În drept, O.G 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,cu modificările și completările ulterioare, prevede:

” ART. 85 *Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat*

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”

” ART. 86 *Decizia de impunere*

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere, ca urmare a unor constatări prealabile ale organului fiscal sau în baza unei inspecții fiscale.”

” ART. 87 *Forma și conținutul deciziei de impunere*

Decizia de impunere trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 43. Decizia de impunere trebuie să cuprindă, pe lângă elementele prevăzute la art. 43 alin. (2), și categoria de impozit, taxă, contribuție sau altă sumă datorată bugetului general consolidat, baza de impunere, precum și cuantumul acestora, pentru fiecare perioadă impozabilă.”

” ART. 109 *Raportul privind rezultatul inspecției fiscale*

(1) Rezultatul inspecției fiscale se consemnează, în scris, într-un raport de inspecție fiscală, în care se prezintă constatările inspecției fiscale din punct de vedere faptic și legal.

(2) Raportul de inspecție fiscală se întocmește la finalizarea inspecției fiscale și cuprinde toate constatările în legătură cu perioadele și obligațiile fiscale verificate. În cazul în care contribuabilul și-a exercitat dreptul prevăzut la art. 107 alin. (4), raportul de inspecție fiscală cuprinde și opinia organului de inspecție fiscală, motivată în drept și în fapt, cu privire la acest punct de vedere.

(3) Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii:

a) deciziei de impunere, pentru diferențe de obligații fiscale aferente perioadelor verificate;

b) deciziei de nemodificare a bazei de impunere, dacă nu se constată diferențe de obligații fiscale.

(4) Deciziile prevăzute la alin. (3) se comunică în termen de 30 de zile lucrătoare de la data încheierii inspecției fiscale.”

Norme metodologice (H.G. 1050/2004)

” 106.1. Rezultatul inspecției fiscale generale sau parțiale va fi consemnat într-un raport de inspecție fiscală.

106.2. La raportul privind rezultatele inspecției fiscale se vor anexa, ori de câte ori este cazul, actele privind constatările preliminare, cum sunt procesele-verbale încheiate inclusiv cu ocazia controalelor inopinate și/sau încrucișate și orice alte acte.

106.3. Raportul de inspecție fiscală se semnează de către organele de inspecție fiscală, se verifică și se avizează de șeful de serviciu. După aprobarea raportului de către conducătorul organului de inspecție fiscală, se va emite decizia de impunere de către organul fiscal competent teritorial.

106.4. Modelul și conținutul raportului privind rezultatul inspecției fiscale se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

O.G 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Art. 205

“Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.

(5) În cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 89 alin. (1), contestația se poate depune de orice persoană care participă la realizarea venitului.

(6) Bazele de impunere constatate separat într-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.”

Având în vedere faptul că în Raportul de inspecție fiscală pe care societatea petentă îl contestă au fost prezentate constatările inspecției fiscale, din punct de vedere faptic și legal, raport ce a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F-TL.2012, conform dispozițiilor legale citate mai sus, în temeiul Titlului IX din O.G 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, D.G.F.P. Tulcea se va pronunța asupra deciziei de impunere ce a fost emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-TL.2012.

În condițiile în care Decizia de impunere nr. F-TL.2012 este titlu de creanță care devine executoriu, aceasta fiind opozabilă petentei și aceasta fiind cea care produce efecte față de petentă, și nu Raportul de inspecție fiscală nr. F-TL.2012 în care doar sunt consemnate constatările inspecției fiscale, pentru capătul de cerere din contestația formulată de S.C. S.R.L. împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. F-TL.2012, aceasta urmează a fi respinsă ca inadmisibilă .

B.Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea este investită să se pronunțe dacă organele de control din cadrul Activității de Inspecție Fiscală au stabilit în conformitate cu prevederile legale în sarcina S.C. S.R.L. prin decizia de impunere nr. F-TL.2012 suma totală de lei reprezentând: impozit pe profit (lei),dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit (lei),penalități de întârziere aferente impozitului pe profit (lei).

În fapt,ca urmare a inspecției fiscale efectuată de ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ la S.C. S.R.L. s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. F-TL.2012 în baza căruia s-a emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-TL.2012 prin care s-a stabilit în sarcina petentei suma totală de lei reprezentând :impozit pe profit (lei), dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit (lei),penalități de întârziere aferente impozitului pe profit (lei) conform pct. II din prezenta decizie.

Societatea petentă contestă decizia menționată anterior ,din motivele arătate la pct. I al prezentei decizii.

În drept,cauza își găsește soluționarea în prevederile Legii 571/2003 privind Codul fiscal ,cu modificările și completările ulterioare, Legea 85/2006 privind procedura insolvenței

1.Referitor la afirmatia petentei potrivit căreia:"În mod eronat s-a reținut faptul că terenul pe care sunt amplasate aceste plantații de viță de vie înstrăinate de către S.C. S S.A. au rămas în posesia (???) S.C. V S.R.L. când de fapt aceste terenuri se află în administrarea Agenției Domeniilor Statului,cu care V a încheiat contractul de concesiune prin atribuire directă nr. 2005." **facem următoarele precizări:**

Din cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr. F-TL.2012 ,anexat în xerox copie la dosarul cauzei rezultă următoarele

-Societatea petentă a achiziționat cu factura seria.2011 plantație de viță de vie pe rod de la S.C. S S.A.,care la rândul său a achiziționat-o prin compensare în urma unor procese verbale de dare în plată încheiate între S.C. V S.R.L. și S.C. S S.A.

Tranzacția dintre S.C. S.R.L. și S.C. S S.A. s-a efectuat în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 2011 fiind emisă factura fiscală seria.2011 în valoare totală de lei din care: bază de impozitare în sumă de lei și T.V.A. în sumă de lei având ca obiect vânzarea unor plantații de vie pe o suprafață de ha.

Contravaloarea facturii fiscale seria 8.2011 emisă de către S.C. S S.A. în urma vânzării plantațiilor de viță de vie către S.C. S.R.L. nu a fost plătită de beneficiar,până la data inspecției fiscale ,deși în anexa nr. 1 la contractul de vânzare-cumpărare nr..2011 se menționează următoarele:"Factura va fi emisă la data semnării contractului ,iar CESIONARUL se obligă să își stingă obligația de plată a acestuia în termen de maximum 60 de zile de la data semnării contractului prin emiterea unui instrument de plată (bilet la ordin,ordin de plată,etc) sau prin orice altă modalitate legală de plată" .

Terenul pe care sunt amplasate plantațiile de viță de vie este în concesiune de la Agenția Domeniilor Statului conform contract de concesiune-atribuire directă nr..2005.

La dosarul cauzei se află anexat în xerox copie Contractul de concesiune atribuire directă nr..2005 încheiat între **Agencia Domeniilor Statului și S.C. V S.R.L.** în care se menționează următoarele :

"CAP 7 OBLIGAȚIILE PĂRȚILOR

7.1 Obligațiile concesionarului

7.1.1 Concesionarul este obligat să exploateze în mod direct terenurile cu destinație agricolă care fac obiectul concesiunii,inclusiv bunurile prevăzute la punctul 2.4 pe riscul și pe răspunderea sa, și să depună toate eforturile pentru a-și menține sau spori capacitatea de a realiza obligațiile contractuale.

(...)

7.1.4 Concesionarul nu poate subconcesiona activitatea de exploatare a terenului agricol

7.1.5 Concesionarul nu va putea încheia cu terții nici un fel de contract care are ca obiect exploatarea terenului cu destinație agricolă, decât cu acordul prealabil al Concedentului, prin derogare de la prevederile pct. 7.1.1. pentru motive temeinice.”

Organele de inspecție fiscală au constatat faptul că pentru aceste terenuri nu există un alt contract de concesiune încheiat cu Agenția Domeniilor Statului.

Având în vedere cele mai sus expuse precum și documentele existente la dosarul cauzei apreciem că în mod corect organele de control au concluzionat că terenul pe care sunt amplasate plantațiile de viță de vie vândute de S.C. S S.A. au rămas în posesia S.C. V SR.L. ,întrucât S.C. V S.R.L.este parte în contractul de concesiune atribuire directă nr..2005 încheiat cu Agenția Domeniilor Statului ,contract în baza căruia avea obligația să exploateze în mod direct terenurile cu destinație agricolă fără a putea subconcesiona activitatea de exploatare a terenului agricol .

Deși în cuprinsul contestației se menționează că la data de 2012 Agenția Domeniilor Statului București a înregistrat sub nr. cererea societății petente privind încheierea contractului de concesiune prin atribuire directă pentru suprafața de ha teren pe care se află activul plantația de viță de vie proprietatea societății,această suprafață incluzând și cele ha de viță de vie cumpărate de la S.C. S S.A. facem precizarea că la data efectuării inspecției fiscale nu a fost prezentat organelor de control nici un contract de concesiune prin atribuire directă încheiat între Agenția Domeniilor Statului București și S.C. S.R.L.

În mod eronat petenta a reținut că ”nu a putut fi luată ”... în considerare tranzacția dintre cei doi operatori economici, considerând astfel cheltuielile aferente ca fiind nedeductibile” , motivat de faptul că între S.C. S.R.L. și S.C. S S.A. există relații de afiliere întrucât la fila 7 a Raportului de inspecție fiscală nr. F-TL.2012 organele de control precizează următoarele:”Tranzacțiile efectuate cu S.C. S S.A. ,în calitate de furnizor nu au fost luate în considerare de echipa de inspecție fiscală întrucât nu s-a putut face dovada realității tranzacției(...)” urmare a constatărilor înscrise la fila 5 a Raportului de inspecție fiscală .

Dealtfel,în declarația dată la data de.2012 (în conformitate cu prevederile art. 105 alin (8) din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,cu modificările și completările ulterioare) d-I D în calitate de administrator al S.C. S.R.L. ,la pct. 4 menționează că S.C. S.R.L.este afiliată cu S.C.S S.A.-furnizor.

Întrucât societatea petentă nu face dovada realității tranzacției având la bază factura seria.2011 emisă de S.C. S S.A.,factură care nu a fost plătită de petentă ca și beneficiar până la data inspecției fiscale, rezultă că în mod legal și corect echipa de inspecție fiscală nu a luat în considerare tranzacția dintre cei doi operatori economici,în conformitate cu prevederile art. 11 alin (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal,cu modificările și completările ulterioare potrivit cu care:”La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod,autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.”,având ca și consecință stabilirea suplimentară a cheltuielilor nedeductibile fiscal în sumă de lei reprezentând cheltuieli cu amortizarea plantației de viță de vie pe rod.

2.Din cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr. F-TL.2012 rezultă următoarele:

Conform contractului de închiriere nr..2011 S.C. S.R.L. închiriaza toate bunurile aflate în patrimoniul.S.C. V S.R.L.(în faliment)prin lichidator judiciar R

Pentru perioada supusă inspecției fiscale S.C. V S.R.L.(în faliment) emite următoarele facturi de chirie:

- 1.factura seria.2011 în valoare totală de lei din care bază în sumă de lei
- 2.factura seria.2011 în valoare totală de lei din care baza în sumă de lei
- 3... 4... 5...

S.C. VS.R.L. se află în faliment începând cu data de.2011.

Potrivit art. 47 alin (7) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței "De la data intrării în faliment,debitorul va putea desfășura doar activitățile ce sunt necesare derulării operațiunilor lichidării."

Echipa de inspecție fiscală nu a luat în considerare cheltuielile efectuate cu chiria, tranzacția dintre cei doi operatori economici fiind reîncadrată ca o cheltuială nedeductibilă din punct de vedere fiscal ,în conformitate cu prevederile art. 11 alin (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal,cu modificările și completările ulterioare.

Nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației motivația petentei potrivit căreia "(...)conform art.86 alin (1) din legea susmenționată,lichidatorul judiciar are obligația creșterii la maximum a averii debitorului ,putând denunța orice contract care nu a fost executat în totalitate.Scopul acestei prevederi legale este cât se poate de simplu și anume îndestularea creditorilor înscriși la masa credală a unui debitor,în vederea recuperării creanțelor.Astfel tocmai încheierea unui contract de închiriere pentru o parte a bunurilor debitoarei S.C. V S.R.L.,se înscrie în activitățile necesare derulării operațiunilor lichidării."întrucât:

În conformitate cu prevederile art. 86 alin (1) din Legea 85/2006 privind procedura insolvenței:"Contractele în derulare se consideră menținute la data deschiderii procedurii.Orice clauze contractuale de desființare a contractelor în derulare pentru motivul deschiderii procedurii sunt nule.În vederea creșterii la maximum a valorii averii debitorului,administratorul judiciar/lichidatorul poate să denunțe orice contract,închirierile neexpirate sau alte contracte pe termen lung,atât timp cât aceste contracte nu vor fi fost executate în totalitate ori substanțial de către toate părțile implicate.(...)"

Prevederile legale mai sus citate privesc contractele aflate în derulare la data deschiderii procedurii,or în cazul de față S.C. V S.R.L.se află în faliment începând cu data de .2011 iar contractul de închiriere nr. a fost încheiat la data de.2011,ulterior datei deschiderii procedurii .

Față de motivația petentei potrivit cu care "Niciunde în cuprinsul Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței nu este stipulat faptul că încheierea unui contract de închiriere având ca obiect bunurile unui debitor nu ar face parte din aceste operațiuni de lichidare." facem următoarele precizări:

În conformitate cu prevederile Legii 85/2006 privind procedura insolvenței
"Art.3

În înțelesul prezentei legi,termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

(...)

23.prin procedura falimentului se înțelege procedura de insolvență concursuală colectivă și egalitară care se aplică debitorului în vederea lichidării averii acestuia pentru acoperirea pasivului,fiind urmată de radierea debitorului din registrul în care este înmatriculat.

(...)

SECȚIUNEA a 6-a

LICHIDATORUL

(...)

Art. 25

Principalele atribuții ale lichidatorului, în cadrul prezentei legi, sunt:

a) examinarea activității debitorului asupra căruia se inițiază procedura simplificată în raport cu situația de fapt și întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la insolvență, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă și a existenței premiselor angajării răspunderii acestora în condițiile art. 138, și supunerea aceluși raport judecătorului sindic într-un termen stabilit de acesta, dar care nu va putea depăși 40 de zile de la desemnarea lichidatorului, dacă un raport cu acest obiect nu fusese întocmit anterior de administratorul judiciar

b) conducerea activității debitorului

c) introducerea de acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, precum și a unor transferuri cu caracter patrimonial, a unor operațiuni comerciale încheiate de debitor și a constituirii unor garanții acordate de acesta, susceptibile a prejudicia drepturile creditorilor

d) aplicarea sigiliilor, inventarierea bunurilor și luarea măsurilor corespunzătoare pentru conservarea lor

e) menținerea sau denunțarea unor contracte încheiate de debitor

f) verificarea creanțelor și, atunci când este cazul, formularea de obiecțiuni la acestea, precum și întocmirea tabelelor creanțelor

g) urmărirea încasării creanțelor din averea debitorului, rezultate din transferul de bunuri sau de sume de bani efectuat de acesta înaintea deschiderii procedurii, încasarea creanțelor, formularea și susținerea acțiunilor în pretenții pentru încasarea creanțelor debitorului, pentru aceasta putând angaja avocați

h) primirea plăților pe seama debitorului și consemnarea lor în contul averii debitorului

i) vânzarea bunurilor din averea debitorului, în conformitate cu prevederile prezentei legi

j) încheierea de tranzacții, descărcarea de datorii, descărcarea fidejutorilor, renunțarea la garanții reale sub condiția confirmării de către judecătorul sindic

k) sesizarea judecătorului-sindic cu orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta

l) orice alte atribuții stabilite prin încheiere de către judecătorul-sindic

SECȚIUNEA a 7-a

FALIMENTUL

(...)

&1. Măsuri premergătoare lichidării

Art. 113

(1) Vor fi puse sub sigilii: magazinele, magaziile, depozitele, birourile, corespondența comercială, arhiva, dispozitivele de stocare și prelucrare a informației, contractele, mărfurile și orice alte bunuri mobile aparținând averii debitorului.

(2) În situația prevăzută la art. 55, inventarul bunurilor debitorului se va face după obținerea relațiilor scrise privind situația bunurilor debitorului. Dacă în urma demersurilor efectuate conform prevederilor art. 56-58, administratorul judiciar nu identifică nici un bun, inventarul se încheie pe baza comunicărilor scrise transmise de autoritățile relevante.

(3) Nu vor fi puse sub sigilii:

a) obiectele care vor trebui valorificate de urgență pentru a se evita deteriorarea lor materială sau pierderea din valoare

b) registrele de contabilitate

c) cambiile și alte titluri de valoare scadente sau care urmează a fi scadente în scurt timp, precum și acțiunile ori alte titluri de participație ale debitorului, care vor fi luate de lichidator pentru a fi încasate sau pentru a efectua activitățile de conservare cerute

d) numerarul pe care lichidatorul îl va depune în bancă în contul averii debitorului

(6) În timpul acțiunii de sigilare, lichidatorul va lua măsurile necesare pentru conservarea bunurilor

Art. 114

(1) Dacă averea debitorului poate fi inventariată complet într-o singură zi, lichidatorul va putea proceda imediat la inventariere, fără a aplica sigiliile. În toate celelalte cazuri se va proceda la inventariere în cel mai scurt timp posibil. Debitorul va trebui să fie de față și să asiste la inventar, dacă judecătorul-sindic dispune astfel. Dacă debitorul nu se va prezenta, el nu va putea contesta datele din inventar.

(2) Lichidatorul, pe măsura desfășurării inventarierii, ia în posesie bunurile, devenind depozitarul lor judiciar.

Art. 115

(1) Inventarul va trebui să descrie toate bunurile identificate ale debitorului.

(2) Actul de inventar va fi semnat de lichidatorul judiciar, de debitor, iar dacă acesta nu participă la inventariere, numai de către lichidatorul judiciar.

(3) În vederea conservării patrimoniului, în cazul în care în averea debitoarei nu există suficiente lichidități, lichidatorul va putea valorifica de urgență bunuri ale debitorului pentru obținerea acestor lichidități fără aprobarea creditorilor. Valorificarea se va efectua prin licitație publică, după evaluarea prealabilă, pornind de la valoarea de lichidare indicată de evaluator.

&2.Efectuarea lichidării

Art. 116

(1) Lichidarea bunurilor din averea debitorului va fi efectuată de lichidator sub controlul judecătorului sindic. Pentru maximizarea valorii averii debitorului, lichidatorul va face toate demersurile de expunere pe piață, într-o formă adecvată, a acestora, cheltuielile de publicitate fiind suportate din averea debitorului.

(2) Lichidarea va începe îndată după finalizarea de către lichidator a inventarierii și depunerea raportului de evaluare. Bunurile vor putea fi vândute în bloc –ca ansamblu în stare de funcționare- sau individual. Metoda de vânzare a bunurilor, respectiv licitație publică, negociere directă sau o combinație a celor două, va fi aprobată de adunarea creditorilor, pe baza propunerii lichidatorului. Lichidatorul prezintă adunării generale a creditorilor și regulamentul de vânzare corespunzător modalității de vânzare pentru care optează.

(3) În vederea evaluării bunurilor din averea debitorului, lichidatorul poate fie să angajeze în numele debitorului un evaluator, fie, cu acordul comitetului creditorilor, să utilizeze un evaluator propriu. Evaluatorii trebuie să fie membrii ai Asociației Naționale a Evaluatorilor din România, iar evaluarea trebuie efectuată în conformitate cu standardele internaționale de evaluare.

(4) Bunurile din averea debitorului vor fi evaluate atât în bloc, cât și individual. Evaluarea în bloc are în vedere fie evaluarea totalității bunurilor din averea debitorului, fie evaluarea subansamblurilor funcționale. Prin subansamblu funcțional se înțelege acele bunuri ale debitorului care împreună, asigură realizarea unui produs finit, de sine stătător, sau permit desfășurarea unei afaceri independente. Un subansamblu este considerat funcțional numai dacă are asigurat accesul la drumul public și la folosirea utilităților.

Art. 117

(1)Lichidatorul va prezenta comitetului creditorilor un raport care va cuprinde evaluarea bunurilor și metoda de valorificare a acestora și în care se va preciza dacă vânzarea se va face în bloc sau individual ori o combinație a acestora,prin licitație publică sau negociere directă sau prin ambele metode.

(2)În cazul în care se propune vânzarea în bloc prin negociere directă,lichidatorul va putea propune ,în baza ofertelor primite,începerea negocierii cu unul sau mai mulți cumpărători identificați,cu precizarea condițiilor de plată și a prețului minim de pornire a negocierii,care nu poate fi inferior prețului de evaluare.

(3)Lichidatorul va convoca adunarea generală a creditorilor în termen de maximum 20 de zile de la data ședinței comitetului creditorilor,înștiințându-i pe creditorii despre posibilitatea studierii raportului și a procesului verbal al ședinței comitetului creditorilor privind raportul.

Art. 118

(1)Imobilele vor putea fi vândute direct,în urma propunerii lichidatorului,aprobată de adunarea generală a creditorilor.

(2)Propunerea lichidatorului va trebui să identifice imobilul,prin situația de pe teren și prin datele din registrele de publicitate imobiliară,să arate sarcinile de care este grevat și să indice pasul de supraofertare și data până la care,în caz de aprobare a vânzării,sunt acceptate supraoferte.

(3)Lichidatorul va convoca adunarea generală a creditorilor,în termen de maximum 20 de zile de la data propunerii,notificând propunerea administratorului special,creditorilor cu garanții reale asupra bunului,titularilor unor drepturi de retenție de orice fel și comitetului creditorilor,supunând votului adunării generale a creditorilor propunerea de vânzare.

(4)Ulterior aprobării de către adunarea generală a creditorilor,vânzarea va putea fi făcută,sub sancțiunea nulității,numai după 30 de zile de la data ultimei publicări făcute de lichidator în ziar a anunțului privind condițiile de supraofertare.

Art. 119

Valorile mobiliare vor fi vândute în condițiile Legii nr. 297/2004,cu modificările și completările ulterioare.

Art. 120

(1)Lichidatorul va încheia contracte de vânzare- cumpărare,sumele realizate din vânzări vor fi depuse în contul prevăzut la art. 4 alin (2) și recipisele vor fi predate judecătorului- sindic.

(2)Dacă vânzarea activelor se va face prin licitație publică,procesul verbal de adjudecare semnat de lichidatorul judiciar constituie titlu de proprietate.Când legea impune pentru transferul dreptului de proprietate forma autentică,contractele vor fi perfectate de notarul public pe baza procesului verbal de licitație. ”

Din prevederile legale mai sus citate reiese faptul că operațiunile de lichidare presupun valorificarea bunurilor din averea debitorului prin vânzarea acestora și nu prin alte operațiuni a căror durată este limitată în timp cum este închirierea bunurilor aflate în patrimoniu.

Fată de motivația petentei potrivit căreia:”(...)prevederile invocate de către agenții constatatori nu sunt aplicabile situației de față .Astfel,art. 11 alin (1) din Legea 571/2003 stipulează **dreptul autorităților fiscale de a nu lua în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.Or,cum poate fi considerat un contract de închiriere ca neavând un scop economic în situația în care cu bunurile pe care societatea noastră le-a închiriat de la S.C. V S.R.L. ,în faliment ,ne-am putut desfășura obiectul de activitate și am obținut venituri?” precizăm următoarele:**

Art. 11 alin (1) din Codul fiscal consacră ,la nivel de lege ,principiul prevalenței economicului asupra juridicului,al realității economice,în baza căruia autoritățile fiscale au dreptul să analizeze orice operațiune (tranzacție) nu numai din punct de vedere juridic,ci și din punct de vedere al scopului economic urmărit de contribuabil.În acest spirit ,o tranzacție normală din punct de vedere juridic poate să nu fie luată în considerare sau să fie reîncadrată din punct de vedere economic,în scopul aplicării legii fiscale.

Întrucât în perioada emiterii facturilor de chirie S.C. V S.R.L. se afla în faliment și având în vedere prevederile art. 47 alin (7) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței rezultă că în mod legal și corect organele de inspecție fiscală nu au luat în considerare cheltuielile cu chiria înregistrate de societatea petentă (în sumă totală de lei),tranzacția dintre cei doi operatori economici fiind reîncadrată ca o cheltuială nedeductibilă din punct de vedere fiscal, în conformitate cu prevederile art. 11 alin (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal,cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere considerentele expuse anterior și întrucât argumentele prezentate de societatea petentă în susținerea cauzei nu sunt de natură să modifice constatările organelor de inspecție fiscală, se mențin în totalitate aceste constatări ,drept pentru care urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. S.R.L. cu privire la suma de lei reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar.

În ceea ce privesc obligațiile fiscale accesorii: în sumă de lei reprezentând dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit și în sumă de lei reprezentând penalități de întârziere aferente impozitului pe profit se reține că acestea reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul care le-a generat,iar prin contestația formulată S.C. S.R.L. nu a obiectat asupra modului de calcul al acestora, în ceea ce privește numărul zilelor de întârziere și cota aplicată.Având în vedere principiul de drept accesorium sequitur principale, urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. S.R.L. cu privire la suma de lei reprezentând dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit și la suma de lei reprezentând penalități de întârziere aferente impozitului pe profit .

Pentru considerentele arătate și în temeiul art.216 din OG 92/2003 R privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE:

Art.1 Respingerea ca inadmisibilă a contestației formulată de S.C. S.R.L. împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. F-TL.2012

Art.2 Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. S.R.L. privind suma totală de lei reprezentând: impozit pe profit (lei), dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit (lei),penalități de întârziere aferente impozitului pe profit (lei) stabilită de ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-TL.2012.

Art.3 Prezenta decizie poate fi atacată în termen de 6 luni de la data comunicării, la Tribunalul Tulcea - secția contencios administrativ,conform prevederilor legale

DIRECTOR EXECUTIV